

[Hans Knudsen.]

3 måneders udsættelse af skæringsdatoen, og 5 er af teknisk karakter. Derudover er der så kun ændringsforslagene nr. 2, 5 og 21, hvoraf jeg kommer til at beskæftige mig lidt med ændringsforslag nr. 5 og nr. 21, som er de mest betydningsfulde. Den foreliggende tillægsbetænkning giver en så udførlig redegørelse for alle de redaktionelle og tekniske ændringer, at jeg kan nøjes med nogle få bemærkninger.

Om ændringsforslag nr. 13 til lovforslagets § 6, punkt c, vil jeg gerne sige, at der hidtil har været et hul i beskatningsreglerne for visse kapitalforsikringsudbetalinger. Det almindelige princip er jo — og sådan bør det være — at i det omfang, forsikringspræmier kan fradrages ved indkomstopgørelsen, må der også ske en beskatning, når summerne udbetales. Omvendt må det være sådan, at er der ikke fuldt fradrag for præmierne, bør man heller ikke beskattes ved kapitalens udbetaling. Denne forholdsvis let forståelige regel er der ingen vanskeligheder med, når det er den forsikrede selv, der betaler præmien, men anderledes er det, når arbejdsgiveren betaler præmien; han får jo nemlig fuld fradragsret for præmieindbetalingen, selv om det drejer sig om en kapitalforsikring med en samlet udbetaling. Det kan naturligvis ikke være rigtigt, at en forsikring skattemæssigt skal stilles bedre, fordi det er arbejdsgiveren, der betaler præmien. Herom er der heller ikke nogen uenighed eller tvivl; der må være ligestilling. Tvivlen er først kommet frem, da en overgangsordning skulle tilrettelægges.

Den højtærede finansminister har allerede tidligere stillet sig så kulant, at han har sagt, at alle kapitaludbetalinger skulle være fritaget for beskatning, kun med den undtagelse, at den del af udbetalingen, som svarer til de præmier, der er betalt af arbejdsgiveren efter den 31. december 1957, skulle beskattes. Det var faktisk det resultat, vi var nået til efter lovforslagets anden behandling i februar måned. Heroverfor er

det imidlertid blevet hævdet, at alle forsikringskontrakter, som er indgået mellem arbejdere og arbejdsgivere inden dette lovforslags fremsættelse, også fremover burde sikres den hidtidige skattefrihed i begge ender — altså både for præmien og for kapitaludbetalingen — så længe disse kontrakter og forsikringer løber. Nu har den højtærede finansminister bøjet sig for ønskerne, og da det kun gælder for de løbende kontrakter, og da det såvel for mit parti som for finansministeren er af en vis betydning, at disse ligningsregler gennemføres i nogenlunde enighed, er resultatet blevet, at hele udvalget tilslutter sig ændringsforslag nr. 13, som giver disse løbende kontrakter en skattemæssig fordel.

Må jeg blot gøre den enkelte bemærkning, at den omstændighed, at vi bøjer os for og respekterer de allerede indgåede kontrakter, så længe de løber, ikke principielt kan være ensbetydende med, at man i almindelighed skal respektere kontrakter, som tager sigte på ud i en lang fremtid at udnytte huller i en skattelovgivning, huller, som ellers alle er enige om bør lukkes.

Endelig må jeg om ændringsforslagene nr. 5 og 21 gøre nogle bemærkninger, selv om tillægsbetænkningen også her er ret udførlig.

Ændringsforslag nr. 21 indeholder et helt nyt afsnit til loven, og det er faktisk dette ændringsforslag, der kan give anledning til de fleste betænkeligheder, fordi denne omfattende ændring indsættes her mellem anden og tredje behandling. Når det alligevel er sket og vi også i udvalget var enige om det, skyldes det, at disse nye bestemmelser om kapitalbindingskonti, som tjener til afløsning af de nuværende begunstigelser for privat opsparing, der findes i ligningsloven, har været genstand for indgående forhandlinger ikke blot her i salen, men først og fremmest i de skiftende udvalg, som har haft skattelovene til indgående behandling.

Tillægsbetænkningen indeholder en redegørelse for de nugældende skattemæssige